

σύμπτωσι! Έκεινη την ήμέρα ἀκριβῶς ἦταν ἡ ἐπέτειος τοῦ θανάτου του...

Κάθησα σὲ μιὰ πολυθρόνα, χαμήλωσα τὸ φῶς, κι' ἄρχισα νὰ συλλογίζωμαι τὸν «Ρούντι». Ὁ ἀέρας ὅμως τοῦ δωματίου τον μοῦ φωνάτων θεομόσ, σὰν νὰ μήν ἥταν τὸ σπίτι τον ἄδειο κι' ἔρημο... Μοῦ ἔδινε τὴν ἐνέπνωσι διὰ την ἑλγε διατηροῦσε τὴν παλιὰ λαχούρα. Θά μὲ πιστέψετε; «Ολὴ ἔκεινη τῇ νύχτα, ποὺ τὴν πέρασα ἔγχειρην, δὲν κατάλαβα οὐτε μιὰ στιγμὴ διὰ τὴν ὀλογραφίαν... Νόμιζα ὅτι κι' αὐτὸι σὲ μοῦ κρατοῦσε συντροφιά...

Φαίνεται ὅτισσο σὲ τοὺς κομήτηκα δύνεται ἀπὸ τὰ μυαλό μου ἐγγένητα... Οταν ἔνηνσα δέν εἰχε ἔξειρεσσεις ἀκόπω. Μόλις ἔχαραξε. Κι' ἔχαρα, χωρὶς ν' ἀκούσω κανένα θόρυβο, είχα καθεδὴ τὴν ἐνέπνωσι διὰ τὸ ισιδόρο μετέστησε στὸ δωματίο ποὺ ηταν ἀκούσως ἀπάνω ἀπὸ τὴν κρεβατοκάμαρα κι' ἦτον δροσίσταν ἡ έισιλοθήκη τοῦ Βαλεντίνου...

Γιά καὶ δώδεκα αὐτῆς τὴν τρελλή ἰδέα ἀπὸ τὸ μυαλό μου ἐγγένητα ἀπὸ τὸ μαύρο δωματίο καὶ καθήσα σὲ μιὰ πολυθρόνα, στήν ἀρχὴ τῆς σκάλας ποὺ ὠδηγοῦσε στὸ ἀπάνω πάτωμα. Σὲ μιὰ στιγμὴ δέ, γνώσα τὸ κεφάλι μου περιέργη καὶ κύτταξα πρὸς τ' ἀπάνω. «Ε, λοιπόν, ἡ ἐνέπνωσι μετέστησε στὴ μέση τῆς σκάλας ἤταν μιὰ σκια!... Πετάχτηκα ἀμέσως ἀπὸ τὴν θέση μου κι' ἐπήγη κοντά της. Ἡ σκιὰ ὁμος είχε γίνει ἀφανητή!... Ξανακάθησα στὴ θέση μου, καὶ νὰ πάλι στὴ μέση τῆς σκάλας ἡ σκιὰ!... Μέστο στὸ γκρίζο ἥμικρος τῆς αὐγῆς δέκρινα καθαδί μιὰ σι οὐ τ' ει τ' α, ποὺ ἔμοιαζε τοῦ Βαλεντίνου... Κάθε φορά ὁμος ποὺ σηκωνώμουν κι' ἐπλιούσαι στὴ σκάλα ἡ σκιὰ ἔσταφαντόνα!... Δέν μποροῦσα πειά τὸν ἀντικρύκων αὐτῆς τὴν ὀπτασία... Μοῦ παντόταν ὅτι θὰ τρελλαθῶ καὶ μ' ἔγα τὸν ἀντικρύκων αὐτῆς τὴν ὀπτασία... Ο «Ρούντι» καὶ ἡ «Μπούντι» μόλις μὲ εἶδαν ἀρχισαν νὰ σύνδιλάζουν, μὰ δὲν με πειράζαν. Ο φύλακας τότε καὶ ἡ γυναῖκα τοῦ ἔτριξαν κοντά μον, μὲ τὰ νυχτικά τους καὶ ἀρχισαν νὰ μωτοῦν μ' ἀγωνία:

— Εἴδατε τίποτε; Τί ἔχετε, μίς «Αριστερού; Μήπως εἴδατε τίποτε;...

— «Οχι, όχι!... τοὺς ἀπάντησα, κουνάντας ἀργά τὸ κεφάλι μου, γυατὶ δὲν μποροῦσα νὰ αἰλήσω ἀπὸ τὴν συγκρήσι μου...

Ἄντη είναι ἡ περιπτέτεια μου,—καταλήγει ἡ ἀμερικανίδα δημοσιογράφος. Μὰ μιῆ μοῦ δημοσιεύσαμετα. Δέν μπόρεσα νὰ ἔξικαρδώσω τίποτε... Μοῦ φάνηκε ὅτι είδα τὸ φάντημα τοῦ Βαλεντίνου... Δέν είμαι ὁμος δέεδαια... «Ένα μόνον πράγμα μπορῶ νὰ δεσμαίνω: διὰ δὲν ἔμοιν μὲ ν' ἡ ἔκεινη τῇ νύχτα ποὺ τέρασα στὴ «Φωλήτα τοῦ γεραιότη...».

Τὸ μιστήριο λοιπὸν ποὺ περιβάλλει τὴ βίβλα τοῦ Βαλεντίνου στὸ Μπέρερλ Χίλιες ξέσακολουθεὶ νὰ παρασένη ἀνεξηνίστο καὶ νὰ σχολιάσται κάθε ἡμέρα ἀπὸ τὶς ἀγωγικανές ἐφημερίδες.

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ο ΤΡΟΜΟΣ ΤΩΝ ΠΟΥΛΙΩΝ

Τὶ συνέπειες μπορεῖ νᾶχη σ' ἔνα πουλάκι, δὲν περιβούλικός φύσος; Ακούστε σχετικῶς τὶς φωβερές περιπτέτειες ἐνὸς καναρινοῦ τῆς Βιέννης, γιὰ νὰ καταλάβετε πόσο εντατικής νευρικός σύστημα ἔχουν καυμάτια μόρια αὐτοὶ σὲ μικροὶ φτερωτοὶ τραγουδιστάδες.

Φύλακοπέντο στὸ κλουβὶ τὸ διενέγκειο αὐτὸ καταφίτε κελαϊδούσι μὲ τάδες ἀπὸ τὸ πρωὶ διὰ τὸ βράδυ.

«Ενας μάρφος γάτος διώκει ἐπιβούλευτηρε τὴ ζωὴ τον καὶ μιὰ μέση πήδησε ἀπάνω στὸ κλουβὶ του, ἀστάχτηκε ἀπὸ ἀπὸ καὶ κρεωπόταν προσπαθῶντας νὰ κάψῃ τὰ πόδια του ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ σύμπατα. «Ἔτοι, σὲ κάποια στιγμὴ ἔσκαρφωθήκε ἡ κρεωπάτρα καὶ ὁ γάτος μάρφη μὲ τὸ κλουβὶ κυλιστήκει στὸ πάτωμα. Εστίχως ἔκεινη τῇ στιγμῇ κατεβίστησε ἡ κυρία του καναρινοῦ, μὲ ἔνα ξεσκονιστήρι στὸ κέρι καὶ δέ γάτος τόδιας τόδιας στὸ πόδια.

«Η κυρία σήριστε τὸ κλουβὶ ἀπὸ κάτω καὶ βρήκε ἀναστήθητο τὸ καναρινά της. «Αλλά πάλη δὲν φωνάτων πουθενά. Τί είχε συμβεῖ; «Ἀπλώνταται, είχε λιποθιμήσει, τὸ καυμένο, ἀπὸ τὸ φύσο του!

Τὸ ἐργάτης λοιπὸν μὲ λόγο καριό νεφάλια καὶ τὸ καναρινό στηνήθη. «Υστέρα ἀπὸ λίγο ἀρχισε πάνω νὰ πηδάλι καὶ τὰ φτερογυγῆς ἀπὸ τὸ πάνω καὶ παθάρια στὸ κλουβὶ του, ἀρχισε νὰ τρώῃ τὸ καναβόδιο του καὶ νὰ πίνη τὸ δροσερό νερό του, μὲ τὴν ίδια εὐχαρίστηση δύως καὶ πάρι.

«Ἄλλα ή... δολοφονική ἐπίθεσι τὸν γάτον είχε καὶ μιὰν ἄλλη λυπηράτηση συνέπεια. «Έκανε τὸ καναρίνι νὰ κάση τὴ μελιωτή φωνοῦλα του καὶ νὰ μήν μπορῇ νὰ κελαϊδάνη πάτια.

«Εἶχε ἔβδομαδες καράτησε ἡ ἀδιαθεσία αὐτὴ τοῦ καναρινοῦ. Κατάπιαν διώκει, ἔνα προῖ, ποὺ ἔλαμψε δραϊδός διώκει στὸν οὐρανὸν τῆς Βιέννης, τὸ βουνό καναρινά ξαναθρῆκε τὴ φωνοῦλα του. Καὶ ἀρχισε πάλι νὰ ξετρελαίνη τὴ κυρία του καὶ τὴ γειτονία μὲ τοὺς μελωδούς λαρυγγισμούς του.

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΛΕΙΟΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

«Ο ἔφος είνε γιὰ τὸν ἀνθρώπο διὰ τὰ φτερά στὰ ποινιά. Ο ψεύτης διώκει τὴς ἀνάγκης τὸν κάνει νὰ σύνθη πρός τὴ γῆ. Β. Ο ὑγιεινός

«Τὸν ἀγάπην ἀποζημιώνει τὰ διλέξεις τῆς θυσίας.

«Αἱ φρεσκές φωτεινές φτερα.

«Οσο πιὸ ποιλαί φτερα στὸν ἔφοτα, τόσο πιὸ πολὺ ἀγαποῦμε.

«Αἱ φρεσκές φωτεινές φτερα.

«Ο ἔφος απλάνεται πάνω ἀπὸ τὸ θάνατο, διποτὶς διόρθωνταις τὸν ψεύτην.

«Λαζαρίδης τοὺς φτερας σύγχρονας.

«Ο φρεσκός φωτεινός φτερα.

«Σαὶς πηγαίνεις τὴν φτερα.

«Κοινὸς φρεσκός φωτεινός φτερα.

«Τὸν φρεσκό φωτεινό φτερα.

«Ο φρεσκός φωτεινός φτερα.

«Τὸν φρεσκό φωτεινό φτερα.

«Τὸν φρεσκό φωτεινό